

Смола і Ваза

Кость Дяченко

У кожного в житті бува щаслива фаза.
Діждалася її і кришталева Ваза.
Настав момент, як здумали у тресті
Гранчасту удостоїть честі —
Поставить в інший кабінет.
Для цього всі наявні дані:
Криштально чиста, витончені грані,
Її красі немає меж,
Милуйсь — очей не відірвеш.
Ще й провели сувору експертизу:
Обстукали згори донизу,
Бодай підозри не було,
Чи не підроблене те скло,
Формальність скінчено. І ось
Прийшли уранці брать її з собою.
Та гульк: на Вазу капнув хтось
Чи дьогтем, чи смолою...
Ну, витріть же візьміть
Красуню від смоли і заберіть!
Хоч Вазу дуже вихваляли,
А набік поки що відклали.
Сумлінного працівника,
Криштально чистого, як Ваза,
Збиралися одного разу
В ранг возвести керівника.
А хтось — по пошті анонімку:
"Він убиває вдома жінку!"
Й хоч добре знав усяк,
що він ще холостяк,
Утрималися поки що.
Буває зрідка й так...